

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/117/2024
Identifikačné číslo spisu:	1108224769
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1108224769.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Mgr. Ing. N. G., narodeného XX. T. XXXX, W., W. X, zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Pezinok, Malacká 2B, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Račianska 71, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B1-8C/124/2008 (pôvodne na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8C/124/2008), o dovolaniach žalobcu proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2023 č. k. 16Co/159/2022-575 a z 28. júla 2023 č. k. 16Co/158/2022-589, takto

rozhodol:

Dovolania odmieta.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I - v súčasnosti Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo 06. septembra 2022 č. k. 8C/124/2008-538 zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava I zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 (výrok I.) a zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava I zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 (výrok II.).

1.1. Súd prvej inštancie vychádzal zo žaloby, ktorou sa pôvodný žalobca domáhal od žalovanej náhrady škody vo výške 13.363,67 eura a 448.132,77 eura s príslušenstvom a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 eur podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I v exekučnom konaní. Súd prvej inštancie uznesením z 02. februára 2017 č. k. 8C/124/2008-483 žalobu žalobcu doručenú Okresnému súde Bratislava I dňa 28. júla 2008, doplnenú a upravenú dňa 10. marca 2009, 08. mája 2009, 13. mája 2009 a 11. augusta 2010, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy v sume 50.000 eur vylúčil na samostatné konanie a zároveň pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania v časti náhrady škody vo výške 13.363,67

eura a 448.132,77 eura s príslušenstvom vystupuje žalobca D. C. G., s.r.o., W. 3, W., IČO: XXXXXXXX, a na jeho miesto do konania v tejto časti vstupuje Mgr. Ing. N. G., W. 3, W..

1.2. Prvostupňový súd dňa 06. júna 2017 rozhodol podľa § 278 CSP vo veci rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalobu žalobcu zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu na návrh žalovanej z dôvodu, že žalobca sa nedostavil na pojednávanie vo veci dňa 06. júna 2017, svoju neúčast' ospravedlnil tesne pred pojednávaním, predvolanie na pojednávanie mal riadne vykázané a zároveň o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie bol riadne poučený. Písomne vyhotovený rozsudok pre zmeškanie zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 bol doručený žalobcovi dňa 15. augusta 2017 a žalovanej dňa 18. júla 2017.

1.3. Žalobca podal dňa 11. februára 2020 na súd podanie označené ako návrh na zrušenie rozsudku a odvolanie. Prvostupňový súd mal z podania žalobcu za zrejmé, že voči rozsudku pre zmeškanie zo dňa 06. júna 2017 podal odvolanie, ako aj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a zároveň požiadal aj o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Vzhľadom na to sa súd prvej inštancie v prvom rade zaoberal podanou žiadosťou žalobcu o odpustenie zmeškania lehoty a v tej súvislosti aj s námietkami žalobcu ohľadom nesprávneho doručovania písomného vyhotovenia rozsudku pre zmeškanie zo strany súdu. V tejto súvislosti najskôr uviedol, že § 106 ods. 1 CSP vymedzuje miesto, kde má súd doručovať všetky súdne písomnosti. V zásade, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu (podľa zákona o e-Governmente), o doručovanie v osobitných prípadoch (kedy je doručujúcim orgánom iný orgán než poštový podnik alebo súdny doručovateľ) a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, súd doručuje písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky. Strana môže modifikovať miesto doručovania písomností podľa § 106 ods. 2 CSP (na ktoré nadväzuje § 109 CSP) tak, že si zvolí zástupcu na doručovanie písomností, ktorému udelí písomné plnomocenstvo. V prípade, že si strana zvolí zástupcu na preberanie písomností, budú sa písomnosti doručovať namiesto strane tomuto zástupcovi. Sporová strana je zároveň oprávnená dať sa v konaní pred súdom zastupovať. Zákon *expressis verbis* vyžaduje, aby splnomocnenie na zastupovanie v civilnom sporovom konaní bolo udelené písomne. Z hľadiska písomnej formy môže mať splnomocnenie listinnú alebo elektronickú podobu. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy (§ 28 ods. 1 OSP) nie je v režime Civilného sporového poriadku prípustné udelenie splnomocnenia ústne do zápisnice.

1.4. Z obsahu spisu súd zistil, že pôvodnú žalobkyňu (VENUS PROJEKT Slovakia s.r.o.) zastupovala advokátka JUDr. Emília Korčeková, a to vo veci vypracovania a podania návrhov (č.l. 476, 479, 482). Po zmene na strane žalobcu (vystúpení pôvodnej žalobkyne a vstúpení terajšieho žalobcu) predmetom posudzovaného konania zostal nárok na náhradu škody vo výške 13.363,67 eura a 448.132,77 eura s príslušenstvom. Dňa 21. marca 2017 sa konalo pojednávanie, na ktorom bol žalobca osobne prítomný, pričom na otázku súdu prvej inštancie, či ho v predmetnom konaní zastupuje ako právna zástupkyňa JUDr. Korčeková, žalobca výslovne uviedol, že v tomto konaní nie. Uvedené pojednávanie bolo odročené na termín 06. júna 2017 z dôvodu rozhodnutia súdu prvej inštancie o návrhoch žalobcu (návrh na zastavenie konania iniciovaného žalovanou podľa § 141a ods. 1 OSP a návrh na zrušenie právoplatného uznesenia konajúceho súdu z 23. februára 2012 č. k. 8C/124/2008-330, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zložiť preddavok na trovy konania). Žalobca v závere pojednávania, po vyhlásení uznesenia o odročení pojednávania, uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o jeho vyššie uvedených dvoch návrhoch môže súd prvej inštancie doručiť jeho právnej zástupkyňi v tejto časti JUDr. Korčekovej. Súd sa v tomto smere nestotožnil s tvrdeniami žalobcu o tom, že uvedeným vyjadrením na pojednávaní učinil výhradu na doručovanie mu písomností prostredníctvom jeho advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, a teda si ju zvolil ako svoju zástupkyňu v tomto konaní, čím by bola založená povinnosť súdu doručovať písomnosti uvedenej zástupkyňi namiesto žalobcovi. Súd prvej inštancie nespороval tvrdenie žalobcu o tom, že splnomocnenie udelené advokátovi nemožno v civilnom konaní obmedziť, keďže toto výslovne stanovuje § 92 ods. 2 CSP, avšak mal za to, že v danom prípade vyššie uvedeným vyjadrením žalobcu na pojednávaní nedošlo zo strany žalobcu k udeleniu žiadneho splnomocnenia (teda ani k zvoleniu si zástupcu na doručovanie písomností, ani k zvoleniu si zástupcu na zastupovanie v konaní), keďže ako bolo uvedené vyššie, zákon *expressis verbis* vyžaduje, aby splnomocnenie (na doručovanie písomností aj na zastupovanie) v civilnom sporovom konaní bolo udelené výhradne písomne, pričom v režime Civilného sporového poriadku nie je prípustné udelenie splnomocnenia ústne

do zápisnice. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti konštatoval, že v spise neeviduje žiadne písomné splnomocnenie udelené JUDr. Emílii Korčekovej zo strany žalobcu - Mgr. Ing. N. G.. Preto doručoval písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku pre zmeškanie zo dňa 06. júna 2017 žalobcovi ako fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, a to prostredníctvom poštového podniku. Poštový podnik dňa 15. augusta 2017 vrátil predmetnú zásielku súdu ako nedoručenú s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, a preto v súlade s § 111 ods. 3 CSP považoval týmto dňom napadnutý rozsudok pre zmeškanie za riadne doručený žalobcovi.

1.5. Prvostupňový súd zdôraznil, že žalobca návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uplatnil až podaním doručeným súdu dňa 11. februára 2020 a zároveň požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty z dôvodu, že sa v čase doručovania rozsudku a v čase plynutia úložnej lehoty (v dňoch 03. augusta 2017 až 29. augusta 2017) sa nezdržoval na adrese doručovania, nachádzal sa v zahraničí, čo osvedčoval fotokópiou jeho pasu. Následne interpretoval právny inštitút odpustenia zmeškania lehoty (§ 122 a § 114 CSP) a uviedol, že žalobcovi bolo písomné vyhotovenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 06. júna 2017 doručované listinne prostredníctvom poštového podniku na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky ako zásielka do vlastných rúk. Z vrátenej nedoručenej zásielky vyplýva, že dňa 21. júla 2017 bol poštovým doručovateľom vykonaný neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie, následne dňa 24. júla 2017 bolo vykonané opakované doručenie a týmto dňom došlo k uloženiu zásielky; úložná doba trvala do 11. augusta 2017. Na základe uvedeného súd prvej inštancie pobyt žalobcu v zahraničí od 03. augusta 2017 do 29. augusta 2017 nepovažoval za ospravedlniteľný dôvod na odpustenie zmeškania lehoty, nakoľko žalobca mal dostatok času na prevzatie napadnutého rozsudku pred svojím odchodom do zahraničia, keď žalobca neuviedol žiadne dôvody, ktoré by mu bránili v prevzatí zásielky dňa 21. júla 2017, kedy bol poštovým doručovateľom vykonaný prvý neúspešný pokus o doručenie, následne dňa 24. júla 2017, kedy bolo vykonané opakované doručenie a tiež ani v období do dňa 3. augusta 2017 (do doby odchodu do zahraničia), počas ktorého bola zásielka uložená na pošte, teda súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa v tomto období nezdržoval na adrese, na ktorú mu súd písomnosť doručoval. Súd prvej inštancie mal zároveň za to, že takýto pobyt v zahraničí, trvajúci takmer 4 týždne, by nebolo možné považovať samo o sebe za ospravedlniteľný dôvod tak, ako to má na mysli § 114 CSP. Žalobca v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty neuviedol, z akého dôvodu sa v uvedenom období zdržiaval v zahraničí, netvrdil, že by pôvodne malo ísť len o krátkodobý pobyt, ktorý sa z vopred nepredvídateľných dôvodov predlžil, a pod. Za danej situácie preto žalobca v prípade takéhoto dlhšieho pobytu v zahraničí bol povinný zabezpečiť si preberanie písomností za seba. V opačnom prípade by nová koncepcia doručovania a zodpovednosti na registrovanú adresu strácala zmysel. Prvostupňový súd uzavrel, že žalobca nepreukázal dôvody, ktoré by ospravedlnili jeho zmeškanie lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Nebol tak splnený zákonný predpoklad pre odpustenie zmeškanej lehoty (existencia ospravedlniteľného dôvodu zmeškania lehoty), a preto návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

1.6. Žalobca súčasne s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty podal dňa 11. februára 2020 (aj) návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 a zároveň aj odvolanie proti citovanému rozsudku pre zmeškanie. Základným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku postupom podľa § 281 CSP, na základe návrhu žalobcu, bolo, že žalobca zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedlniteľného dôvodu, ktorý bol žalobca povinný preukázať. Žalobca v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ako jediný dôvod svojej neprítomnosti na pojednávaní súdu dňa 06. júna 2017 uviedol to, že nahliadnutím do jeho spisu dňa 06. júna 2017 (v ranných hodinách) zistil, že súd prvej inštancie na ostatnom pojednávaní dňa 21. marca 2017 uznesením rozhodol o odročení pojednávania na deň 06. júna 2017 z dôvodu rozhodnutia o návrhoch žalobcu na zrušenie uznesenia z 23. februára 2012 č. k. 8C/124/2008-330 a o návrhu na zastavenie konania iniciovaného žalovanou zneužitím práva podľa § 141a ods. 1 OSP, pričom ku dňu pojednávania dňa 06. júna 2017 žalobcovi (a ani advokátke JUDr. Korčekovej) žiadne rozhodnutie súdom prvej inštancie nebolo doručené, a teda podľa názoru žalobcu neboli splnené podmienky konania a pojednávania dňa 06. júna 2017. Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa dozvedel o rozsudku pre zmeškanie. Súd prvej inštancie sa preto v ďalšom pri posúdení návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v prvom rade zaoberal včasnou podaním tohto návrhu zo strany žalobcu. Ako už bolo uvedené vyššie, súd prvej inštancie

považoval predmetný rozsudok pre zmeškanie za riadne doručený žalobcovi dňa 15. augusta 2017, návrh na zrušenie rozsudku žalobca podal na súd až dňa 11. februára 2020, pričom súd prvej inštancie návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie tohto návrhu zamietol. Na uvedenom základe za použitia § 278, § 281 ods. 1, ods. 2 CSP dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepodal včas, teda návrh podal až po uplynutí lehoty 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, a preto návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava I zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 ako oneskorene podaný zamietol.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. januára 2023 č. k. 16Co/159/2022-575 (ďalej aj „odvolacie uznesenie 1“) odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava I zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 odmietol (výrok I.) a uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava I zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 potvrdil (výrok II.). Žalovanej zároveň priznal náhradu odvolacích trov (výrok III.).

2.1. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie proti výroku napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na odpustenie zmeškania lehoty je potrebné odmietnuť, nakoľko proti nemu odvolanie nie je prípustné a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bolo vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP).

2.2. Rozhodnutie o odmietnutí odvolania odôvodnil odvolací súd ustanoveniami § 355 ods. 2, § 357 a § 386 písm. c) CSP a keďže uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty, nie je uvedené medzi uzneseniami, proti ktorým je odvolanie prípustné, nebolo odvolanie proti takémuto uzneseniu prípustné. Preto odvolací súd na uvedenom základe odvolanie žalobcu proti výroku napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na odpustenie zmeškania lehoty podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

2.3. Ďalej uviedol, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie pri posúdení návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania lehoty a v nadväznosti na to návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol ako podaný oneskorene, pričom prvostupňový súd jasne a výstižne vysvetlil prečo považoval návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie za podaný oneskorene. Na uvedenom základe neboli žalobcom uvádzané tvrdenia v odvolaní ďalej spôsobilé zmeniť správnosť záverov uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietajúcom výroku, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v tomto zamietajúcom výroku v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

2.4. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

3. Prvostupňový súd rozsudkom zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 zamietol žalobu žalobcu (výrok I.) a nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

3.1. Citujúc ustanovenia § 178 ods. 2, § 180, § 183 ods. 1 a 2, § 278, § 279, § 281 ods. 1 a 2 CSP prvostupňový súd uviedol, že „v nadväznosti na tento návrh preveril procesné podmienky na rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie a skonštatoval, že obe podmienky, t. j. aj podmienka podľa § 278 písm. a) C. s. p. aj podmienka podľa § 278 písm. b) C. s. p. boli kumulatívne splnené, pričom bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania podľa § 178 ods. 2 C. s. p. Preto súd žalobu rozsudkom pre zmeškanie v celom rozsahu zamietol“.

3.2. Poukázal na podanie žalobcu zo 06. júna 2017, ktorým „oznámil súdu, že na pojednávaní dňa 21. 03. 2017 súd rozhodol uznesením o odročení pojednávania z dôvodu rozhodnutia súdu o návrhoch žalobcu na zrušenie uznesenia zo dňa 23. 02. 2012, č. k. 8C/124/2008-330, a o návrhu žalovanej na zastavenie konania. Žalobca uviedol, že mu neboli doručené predmetné rozhodnutia súdu zo dňa 21. 03. 2017, takže je tu objektívna prekážka konania a pojednávania vo veci samej, t. j. pojednávania konaného dňa 06. 06. 2017. Žalobca ďalej uviedol, že preto s pocitom jemnej opatrnosti žiada o odročenie

pojednávania vytýčeného na 06. 06. 2017 s vyčkaním na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutí, na ktoré odkazuje v tomto svojom podaní. Ďalej ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 06. 06. 2017 z dôvodu, že v čase pojednávania musí sprevádzať svojho maloletého syna, ktorý je majstrom Európy zo dňa 08. 04. 2017, a to na jeho príprave na nadchádzajúce majstrovstvá sveta v karate v Škótsku".

3.3. Po vyjadrení žalovanej prvostupňový súd uzavrel, že „[ž]alobca sa na pojednávanie dňa 06. 06. 2017 nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil tesne pred pojednávaním, predvolanie na pojednávanie mal riadne vykázané. O následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie bol riadne poučený".

3.4. Úspešnej žalovanej žiadne trovy konania nevznikli a žalovaná si ani náhradu trov konania neuplatnila, preto súd ich náhradu žalovanej nepriznal.

4. Odvolací súd uznesením z 28. júla 2023 č. k. 16Co/158/2022-589 (ďalej aj „odvolacie uznesenie 2) odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozsudku (bod 3.) odmietol a žalovanej priznal náhradu odvolacích trov.

4.1. Konštatoval, že proti prvostupňovému rozsudku podal žalobca odvolanie spolu „s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty" o ktorých návrhoch prvostupňový a odvolací súd rozhodli (pozri bod 1. a 2.).

4.2. Ďalej uviedol, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku dal stranám nesprávne poučenie, že proti nemu nie je odvolanie prípustné, poukazujúc pritom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, hoci mal postupovať podľa § 356 písm. b) CSP, v dôsledku čoho mohol žalobca podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozsudku (§ 362 ods. 3 CSP). Keďže prvostupňový rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 15. augusta 2017 (§ 111 ods. 3 CSP) a žalobca podal odvolanie dňa 11. februára 2020, podal ho oneskorene, uzavrel odvolací súd.

4.3. Úspešnej žalovanej priznal náhradu odvolacích trov.

5. Proti odvolaciemu uzneseniu 1 podal žalobca dovolanie, a to podľa § 420 písm. f) CSP. Navrhol napadnuté odvolacie rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadal zrušiť aj prvostupňový rozsudok pre zmeškanie zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, „včítane vydania pokynu okresnému súdu na doručenie rozsudku Okresného súdu Bratislava 1 č.k. 8C/124/2008-506 zo dňa 06. 06. 2017 advokátke JUDr. Emílii Korčekovej". Žalobca podrobným spôsobom zopakoval svoju predsúdnu argumentáciu, v rámci ktorej predovšetkým namietal závery nižších súdov o tom, že ho v konaní nezastupovala advokátka JUDr. Korčeková resp. že nebola splnomocnená k preberaniu zásielok súdu, k čomu prezentoval aj jeho interpretáciu procesných predpisov a na základe uvedeného potom tvrdil, že keďže rozsudok pre zmeškanie zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 nebol doručený aj jeho advokátke, „neboli splnené zákonné podmienky" na vydanie kontumačného rozsudku. Namietal voči „krajne arbitrárnemu ... nezákonnému ... nekonzistentne odôvodnenému, nie vecne správne, nepreskúmateľnému" odvolaciemu rozhodnutiu, ktoré považoval za „svojvoľné a protiústavné". Ďalej uviedol, že pred pojednávaním dňa 06. júna 2017 a 10:25 hod. (č.l. 500 spisu) požiadal elektronicky o ospravedlnenie jeho neúčasti z dôvodov hodných osobitného zreteľa a požiadal o odročenie pojednávania; ak by súd pojednával požiadal o doručenie zápisnice z pojednávania na určený mail o čom prvostupňový súd nerozhodol. Aj preto považoval kontumačný rozsudok za prekvapivý. Uviedol, že odmietnutím možnosti podania odvolania voči kontumačnému rozsudku bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

6. Proti odvolaciemu uzneseniu 2 podal žalobca dovolanie, a to podľa § 420 písm. f) CSP. Navrhol napadnuté odvolacie rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadal zrušiť aj prvostupňový rozsudok pre zmeškanie zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506 a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, „včítane vydania pokynu okresnému súdu na doručenie rozsudku Okresného súdu Bratislava 1 č.k. 8C/124/2008-506 zo dňa 06. 06. 2017 advokátke JUDr. Emílii Korčekovej". Žalobca argumentoval podobne ako v rámci dovolania proti odvolaciemu uzneseniu 1 (pozri bod 5.). Ďalej uviedol, že prvostupňovým súdom nebol poučený o následku nedostavenia sa na pojednávanie (nestačí urobiť poučenie len pri jednom predvolaní), vrátane možnosti vydania kontumačného rozsudku.

7. Žalovaná sa k dovolaniam žalobcu nevyjadрила.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že obe dovolania pre uplatnený dovolací dôvod (§ 420 písm. f) CSP) sú neprípustné a zároveň aj nedôvodné.

9. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

10. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť taký vadný postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 a tiež v rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo/41/2000, 2Cdo/119/2004, 3Cdo/108/2004, 3Cdo/231/2008, 4Cdo/20/2001, 5Cdo/434/2012, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/142/2013 konštatoval, že o znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konať pred súdom ide tiež v prípade postupu súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané. Aj v zmysle súčasnej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (2Cdo/195/2018, 3Cdo/34/2017, 5Cdo/65/2018, 7Cdo/101/2018, 8Cdo/7/2018) dochádza k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP postupom súdu, ktorý sa bez splnenia procesných predpokladov odmietne zaoberať meritom veci (napríklad konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie); o takýto postup však v okolnostiach posudzovanej veci nešlo.

Dovolanie proti odvolaciemu uzneseniu 1 (body 2. a 5.)

15. Dovolací súd už na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že v súvislosti s dovolaním proti odvolaciemu uzneseniu 1 boli limity dovolacieho prieskumu ohraničené tým, o čom rozhodol odvolací súd. Odvolací súd (predovšetkým) odmietol odvolanie žalobcu proti prvostupňovému uzneseniu, ktorým zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a to z dôvodu, že odvolanie ex lege nie je prípustné. Toto rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 355 ods. 2, § 357 a § 386 písm. c) CSP a uviedol, že keďže uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty, nie je uvedené medzi uzneseniami, proti ktorým je odvolanie prípustné, nebolo odvolanie proti takémuto uzneseniu prípustné. Vzhľadom k tomu, že právne závery odvolacieho súdu o neprípustnosti riadneho opravného prostriedku boli právne konformné, potom už prípadné vecné dôvody, na ktoré poukazoval žalobca v podanom dovolaní (ale i odvolaní) neboli/nemohli byť pre dovolací (ale i odvolací) prieskum právne významné.

16. Odvolací súd následne potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava I zo 06. júna 2017 č. k. 8C/124/2008-506, a to z dôvodu, že návrh bol žalobcom podaný oneskorene. V tejto súvislosti nižšie súdy v podstatnom uviedli, že žalobca návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uplatnil až podaním doručeným súdu dňa 11. februára 2020, pričom predmetný rozsudok pre zmeškanie bol žalobcovi doručený právnou fikciou dňa 15. augusta 2017, a to postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a), § 111 ods. 3 CSP, teda návrh podal až po uplynutí lehoty 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel.

17. Žalobca sa v rámci podaného odvolania (i dovolania) bránil tým, že rozsudok pre zmeškanie mal byť doručený jeho právnej zástupkyňi, či už ako splnomocnenej jeho zástupkyňi resp. ako ním poverenej osobe a že v čase doručovania rozsudku pre zmeškanie poštovým doručovateľom sa nezdržoval na adrese doručovania a nachádzal sa v zahraničí, o čom svedčia pečiatky v jeho pase na str. 6 a 18, z ktorých vyplýva, že v zahraničí bol od 03. augusta 2017 do 29. augusta 2017, v dôsledku čoho žiadal aj o odpustenie lehoty pre zmeškanie podľa § 122 CSP. Ani uvedené námietky neboli spôsobilé zvrátiť závery nižších súdov o oneskorenosti podania návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

18. Podľa § 114 CSP ak bola písomnosť doručená podľa § 111 ods. 3 ... a jej doručením začala plynúť lehota, ktorú adresát zmeškal, pretože sa o písomnosti nedozvedel, súd zmeškanie lehoty odpustí, len ak sa z ospravedlniteľného dôvodu adresát na adrese podľa § 106 nezdržoval a v tejto súvislosti neporušil žiadnu právnu povinnosť.

18.1. Podľa § 122 CSP súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju strana, zástupca alebo procesný opatrovník zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

18.2. Podľa § 281 CSP ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie (ods. 1). Návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí (ods. 2).

19. Dovolací súd potom skúmal, či postupom nižších súdov skutočne došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces v tom smere, či sa mal rozsudok pre zmeškanie skutočne doručiť (aj) advokátke JUDr. Emílii Korčekovej, ako aj, či sa žalobca v čase doručovania rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľného dôvodu na adrese podľa § 106 CSP nezdržoval, resp. či závery nižších súdov v tomto ohľade boli zjavne nedôvodné, nepreskúmateľné, či právne nekonformné; takéto vady však nezistil.

20. Dovolací súd predovšetkým pripomína, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať

vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní v zásade nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovolanim sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených odvolacím súdom, ani prieskumu nim vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má síce dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd uvádza, že tieto vady v prejednávanej veci v dostatočnej intenzite nezistil.

21. Najvyšší súd predostiera, že i keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom potvrdil jeho závery, že rozsudok pre zmeškanie sa správne doručoval (iba) žalobcovi, pretože advokátka JUDr. Emília Korčeková nezastupovala žalobcu v tomto konaní; menovaná advokátka zastupovala v splnomocnení vymedzenom rozsahu právneho predchodcu žalobcu (VENUS PROJEKT Slovakia s.r.o.). Uvedenú skutočnosť potvrdil aj žalobca na pojednávaní dňa 21. marca 2017 keď na výslovnú otázku sudkyne uviedol, že v tomto konaní ho menovaná advokátka nezastupuje. Žalobca síce na konci tohto pojednávania (po vyhlásení uznesenia o odročení pojednávania) uviedol, že „rozhodnutie súdu prvej inštancie o jeho vyššie uvedených dvoch návrhoch môže súd prvej inštancie doručiť jeho právnej zástupkyni v tejto časti JUDr. Korčekovej“ (išlo o návrh na zrušenie prvostupňového uznesenia z č. I. 330, pozn.), avšak predmetným prejavom „nedošlo zo strany žalobcu k udeleniu žiadneho splnomocnenia (teda ani k zvoleniu si zástupcu na doručovanie písomností, ani k zvoleniu si zástupcu na zastupovanie v konaní), keďže ... zákon expressis verbis vyžaduje, aby splnomocnenie (na doručovanie písomností aj na zastupovanie) v civilnom sporovom konaní bolo udelené výhradne písomne, pričom v režime Civilného sporového poriadku nie je prípustné udelenie splnomocnenia ústne do zápisnice“. Nižšie súdy rovnako konštatovali, že „v spise neeviduje žiadne písomné splnomocnenie udelené JUDr. Emílii Korčekovej zo strany Mgr. Ing. N. G.". Preto bol rozsudok pre zmeškanie doručovaný (iba) „žalobcovi ako fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, a to prostredníctvom poštového podniku“ (bod 7. odôvodnenia odvolacieho uznesenia I). Pokiaľ žalobca tvrdil, že sa v čase doručovania rozsudku pre zmeškanie z ospravedlniteľného dôvodu nezdržoval na adrese podľa § 106 CSP nižšie súdy uviedli, že z údajov poštového podniku pri doručovaní rozsudku pre zmeškanie (ako zásielky určená do vlastných rúk) vyplynulo, že dňa 21. júla 2017 bol vykonaný neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie dňa 24. júla 2017, ktorý bol opätovne neúspešný. Preto bola zásielka uložená do 11. augusta 2017. Pokiaľ sa potom žalobca bránil tým, že bol v zahraničí v dňoch od 03. augusta 2017 do 29. augusta 2017 súdy túto obranu neuznali z dôvodu, že žalobca mal jednak

(i) dostatok času na prevzatie zásielky ešte pred odchodom do zahraničia a žalobca ani neuviedol žiadne dôvody, ktoré by mu bránili v prevzatí zásielky dňa 21. júla 2017 a 24. júla 2017 a tiež ani v období do dňa 03. augusta 2017 (do doby odchodu do zahraničia), počas ktorého bola zásielka uložená na pošte a jednak

(ii) že takýto pobyt v zahraničí, trvajúci takmer 4 týždne, nebolo možné považovať samo o sebe za ospravedlniteľný dôvod. Žalobca v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty neuviedol, z akého dôvodu sa v uvedenom období zdržiaval v zahraničí, netvrdil, že by pôvodne malo ísť len o krátkodobý pobyt, ktorý sa z vopred nepredvídateľných dôvodov predlžil, a pod. Za danej situácie preto žalobca v prípade takéhoto dlhšieho pobytu v zahraničí bol povinný zabezpečiť si preberanie písomností za seba.

22. V hodnotení vyššie uvedených skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Argumentácia odvolacieho (i prvostupňového) súdu je koherentná a jeho rozhodnutie

konzistentné. Závery, ku ktorým odvolací súd dospel sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Dovolací súd pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Dovolací súd uzatvára, že odvolacím súdom vyslovené právne závery v kontexte so zisteným skutkovým stavom nemožno považovať za celkom zjavne neodôvodnené resp. právne nekonformné. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné resp. arbitrárne. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany konania, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

23. V neposlednom rade dovolací súd uvádza, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmatečnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je v zásade relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá.

Dovolanie proti odvolaciemu uzneseniu 2 (body 4. a 6.)

24. Dovoláním napadnutým odvolacím uznesením 2 bolo odvolanie žalobcu odmietnuté z dôvodov uvedených v ustanovení § 386 písm. a) CSP, keďže bolo podané oneskorene. V zhode s už uvedeným v bode 15. aj v tomto prípade boli limity dovolacieho prieskumu ohraničené tým, o čom a z akého dôvodu rozhodol odvolací súd. Kľúčovým pre záver odvolacieho súdu o oneskorenosti podaného odvolania bolo jeho zistenie, že predmetný rozsudok pre zmeškanie bol žalobcovi doručený právnu fikciou dňa 15. augusta 2017 (žalobca podal odvolanie 11. februára 2020). Vzhľadom na už uvedené v bodoch 16. až 22. najvyšší súd odobril tento záver odvolacieho súdu a naň v ďalšom poukazuje. Vzhľadom k tomu, že právne závery odvolacieho súdu o oneskorenosti podaného odvolania boli právne konformné, potom už prípadné ďalšie vecné dôvody, na ktoré poukazoval žalobca v podanom dovolaní (ale i odvolaní) neboli/nemohli byť pre dovolací (ale i odvolací) prieskum právne významné.

Záver

25. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd dovolania žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým dovolanie nie je prípustné.

26. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.